

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

SÅ SKETE DET I NORGE

INDHOLD:

Så kom Norge

Fodbold og afmagring

Blå-rød bog

Bridgeturning

Ungdomspokaler

Se det var tider

Glemte sager

To unge snakker

Censureret kritik

Hypnose

To fødselsdage

15. årgang

NUMMER

5

NOVEMBER

1959

Som søslangen dukker op i avis-spalterne med visse mellemrum, dukker også spørgsmålet om professionalismens indførelse i dansk fodbold op. Eller rettere sagt, en form for aflønning af spillerne i lighed med det svenske system, for en 100 pct. professionalisme er der ingensomhelst basis for herhjemme så lidt som i Sverige. Netop i disse dage har spørgsmålet fået fornyet aktualitet på grund af det norske fodbold-forbunds formand Aksel Floer's tankevækkende forslag. Han gør sig til talsmand for, at de norske landsholdspillere ved kampe i udlandet får et beløb, således at de kan købe en present med hjem til konen – en form for »afsavnsrente«, fordi hun har måttet undvære ham under rejsen. Endvidere mener Aksel Floer, at der i stedet for de obligate »afspisninger« og fester, som er et led i fodboldspillernes amatørtilværelse – afsætte et beløb til udbetaling senere til spilleren. En »opinionsundersøgelse« et dagblad i Oslo foretog om disse forslag gav det resultat, at 97 pct. af de adspurgte gav tilslutning til disse forslag.

Der er sikkert mange herhjemme, som mente Norge fast forankret i

amatorismens rækker, der studser og udbrøder: »Også du, min søn...« Og det er jo i sig selv forbavsende, idet man ikke mente ret mange klubber i stand til at kunne »afslønne sine spillere«, når man ved, hvor mange tilskuere, der er til fodbold i Norge, og hvor store afgifter disse klubber betaler til forbundet, i baneleje osv. Man skulle imidlertid tro, at problemet er tænkt igennem inden det fremsættes, og at man ved, hvordan de norske myndigheder, herunder de ikke uvæsentlige skattemyndigheder, vil stille sig til en eventuel »halvprofessionalisme«. Men når det er formanden, som fremsætter tanken og går ind for den, skulle man mene, at disse spørgsmål kan klares uden at de norske myndigheders indgriben kan betyde nogen særlig forringelse af den nuværende status i norsk fodbold. Dermed menes, at pengene til ungdomsarbejdet og de andre opgaver forbundet har påtaget sig, stadig vil være til stede. Så en dag i en ikke alt for fjern fremtid kan vi måske smykke os med endnu et tillægsord til titlen: »de sidste amatører«, således at det bliver de aller-sidste. (Fortsættes næste side)

Hvad med os?

Det er klart, at alene forslaget fremkomst i Norge giver dønninger ned over Skagerak og Kattegat, og man bliver spurgt om, hvor længe det varer, inden vi følger efter, og man beder om kommentarer til situationen, hvis Norge »går over«. Til det sidste er kun at sige, at hvad Norge gør, skal vi ikke blande os i, og hvis de »går over« er der kun at ønske for dem, at de har gjort det rigtige, og ikke kommer til at fortryde.

At vi her i Danmark skal samme vej, er ikke ret mange mennesker i tvivl om. Det er kun et spørgsmål om tid, siger alle. Jeg er også sikker på, at en lignende »opinionsundersøgelse her i landet som den i Norge, ville give samme resultat, og alle ville finde det rimeligt, at spillerne fik en eller anden form for »afslønning«.

Går Norge »over«, bliver det meget vanskeligt for os at stritte imod, og så tror jeg selv, at vi følger efter. Men problemet er stort. Det vil tage tid at foretage de nødvendige undersøgelser over de der-af flydende konsekvenser. Og først og fremmest mangler idag de fodboldledere, der vil gøre dette arbejde, herunder bl. a. undersøge følgerne af dette skridt hos vore lovgivende, bevilgende og skatteudskrivende myndigheder.

Jeg tror også, at kan de nødvendige garantier for fortsat adgang til de offentlige stadionsanlæg skaffes, og kan et fornuftigt forslag fremsættes hvor spillerafslønningen ikke kommer til at koste klubber og unioner flere penge, end der i dag bruges til fester, rejser og spisninger, og kan man finde frem til en form for kontrol med klubberne for deres udbetalinger til spillerne, ja – så står der mange fodboldledere, der er parate til at gå

ind for et sådant. Først og fremmest fordi det mange steder ville forenkle problemerne for klubberne. Men de ledere, som tænker i disse baner må vente lidt endnu. Der skal sikkert et generationsskifte til i toppen af dansk fodbolds ledelse.

Misundelse

Det kan ikke skjules, at Sveriges sejr over England på Wembley ærgrede en hel del danskere, nemlig dem, der ikke kan tåle at Sverige har succes, og alle dem, der aldrig har villet anerkende svenskerne dygtighed. Selv helt op i dansk idræts øverste ledelse har man kun den sure bemærkning til overs for deres flotte præstation, at de var næsten lige så meget professionelle som englænderne. Hvilket ikke er rigtigt, og selv om de havde været – og ikke lægger skjul på deres betalingssystem – så var det alligevel en stor bedrift.

Jeg føler trang til at udbrøde med redaktøren af »Dansk Bridge« som i sidste nr. af bladet skriver: »Det er faktisk dumt, at danskere og nordmænd ofte er misundelige på svenskerne. De er simpelthen branddygtige.«

Det kan man imidlertid ikke sige om vort 1. hold. Der bliver ingen medaljer i år, og spillet har heller ikke været til det. Der siges, at vi har brugt 27 forskellige spillere på holdet, så det undrer jo ikke, at der ikke har været nogen stabilitet.

Det glæder derimod at se 1. ynglinge og 1. junior som pokalvindere og specielt syntes jeg, at 1. junior var et godt spillende hold med den rigtige forståelse af spillet. Turneringerne er ikke helt tilendebragt endnu, men sæsonen som helhed vil måske ikke helt komme til at svare til forventningerne. Men vi er vel også blevet en del forvante.

V. S.

Fodbold og afmagring

Vi er vel nogle stykker, der burde begynde at spille lidt bold igen. Når man læser nedenstående, er fodboldspil en udmærket form for afmagring.

To italienske læger har vejet samtlige fodboldspillere på to hold umiddelbart før og efter en turneringskamp. Resultatet er netop of-fentliggjort i et italiensk lægetidsskrift.

I gennemsnit tabte spillerne 1,8 kg under kampen. Det mindste vægttab var på 0,8 kg og det største på 2,4 kg. Målmændene, som man skulle tro bevægede sig mindst, lå ret overraskende omkring gennemsnitsvægten.

Disse oplysninger må dog ikke forlede én til at tro, at fodboldspil er verdens bedste afmagringskur. Størstedelen af vægttabet skyldes nemlig svedning under kampen. Det vil være vundet ind igen i løbet af nogle timer ved spisning og drikning.

Den stærke svedsekretion under sport skyldes legemets varmeregulation. Muskelarbejdet skaber varme i kroppen. En stor del af den slipper vi af med ved at lade den fordampe sved fra hudens overflade.

Den kraftigste motion kan give en svedsekretion på op til fire liter i timen. Altså et vægttab på fire kilo, hvis man ikke drikker eller spiser.

PUMA

Kr. 66,50

PUSKAS

Kr. 65,00

... og så har vi naturligvis også FREM's spilledragt

SPORTSMAGASINET

STADION

Østerbrogade 79

Telefon Øbro 1083

Central 12946

FREM'S blå-røde bog

Pauli Jørgensen, f. d. 4.-12.-1905. Repræsentant i bilfirmaet *Bülow*. — Medlem af Frem's bestyrelse og næstformand i spilleudvalget. 283 1. holdskampe og 47 landskampe. Sidstnævnte forhold giver ham en særstilling inden for den samlede sportspresse. Og mytedannelsen har givet sig udslag i følgende berømte vendinger såsom »Den gamle landsholdskampe«, »Manden med de 47 landskampe«, »Alle tiders centreforward« etc. Ligeledes giver hans forhen position ham stor mulighed for, at udtale sig om sine kolleger i spilleudvalget. En mulighed han ikke lader ubenyttet. Og som en naturlig følge af dette, indleder han sine medmennesker proportionalt med deres antal spillede landskampe. *Frem* har, som en tak for hans indsats på banen, oprettet et hold til ære for ham. Dette kaldes c-rækkeholdet. På dette hold kan kun komme spillere af en vis gedigen fodboldstandard og som har luft nok til en tredje halvleg. Og en dommer har først fået det blå stempel, når han har dømt en kamp hvori *Pauli* er deltager,

og i denne kamp er blevet tiltalt på en måde, der ligger et godt stykke på den anden side af injurielovgivningen.

Kalder sig selv for »kritiker«, men der kan godt bruges et ord af knap så nænsom art. Han virker i det daglige rund og vennsæl og med visse joviale, folkelige træk, som har sin rod tilbage i det ægte københavnske. Og hvori myten »*Pauli*« også hører til. Bj.

Æresmedlem af FOB

Frem's old boys jubilæumsfest blev alle tiders fest. Herlig mad, gode vine, godt humør og mange morsomme talere. Jo, det var en fin aften, og arrangørerne, *FOB's* bestyrelse, skal have tak for den morsomme aften i klubhuset.

Formanden *Poul Mertins* holdt et causeri over foreningens tilbliven og nævnte navnene på dem, der havde betydet noget for dens

gode trivsel. I slutningen af sin tale udnævnte han *Emil Christensen* som *FOB's* første æresmedlem. Det er en fortjent hyldelse til »*Krølle-Emil*«, hvis kærlighed til *Frem* og dens ungdom, er uomtvistelig.

Den udmærkede jubilæumsfest sluttede først hen på morgenen, og det blev vist noget op ad søndagen, inden nogen af de ældste gamle drenge fandt hjem til sig selv. Be.

Amagerbrogade 96. Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.

Boldklubben FREM

Stiftet 17. juli 1886.

Adr.: Julius Andersensvej 3, SV.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13-17 (lørdag undt.).

Postgirokonto: 65,388.

FREM's BESTYRELSE:

Formand: *Vilhelm Skousen*, kan træffes på C. 3299 eller Eva 7325. — Næstformand: *Sven Petersen*, MI 920 & OR 3748. — Kasserer: *Erik Stummann*, tlf. 75 38 29. — Øvrige medlemmer af bestyrelsen: *Børge Mossfeldt*, *Poul Mertins*, *Pauli Jørgensen* og *Albert Olsen*.

BRIDGETURNERING

Det er atter blevet vinter og dermed bridgetid. Tiden for den årlige turnering om klubmesterskabet for par nærmer sig meget stærkt. Den foregår som sædvanlig i klubbens lokaler og i år starter vi *tirsdag d. 24. novbr. kl. 19,15 prc.* og så fortsætter vi de følgende 8 eller 10 tirsdage, alt efter som vi kan blive enige om den første aften. Ifjor var der stemning for mere end de sædvanlige 8 aftener.

Sideløbende med den alm. mesterskabsturnering spilles også en handicapturnering på samme måde som tidligere år.

Anmeldelse må ske omgående og senest d. 19. november til kontoret på tlf. VA 1317 (efter kl. 13 og før kl. 17). Pladsen er begrænset så sidst anmeldte par kan risikere at blive skudt ud, så tag hellere telefonen med det samme og anmeld Dem til disse hyggelige kortaftener.

Turneringsledelsen.

Medlemsbladets redaktion:
Redaktør *Bernhard Nielsen*
(ansvarlig efter presseloven)
Lyrskovgade 8, Eva 715.

Ungdoms-pokalsejrene

Vore dygtige pokalvindere i Junior-rækken.

Juniorens

Traditionen tro mødte ungdoms-afdelingen igen i år op med to finalister i KBU's pokalturneringer for Ynglinge og Junior.

Vore dygtige ynglinge deltog for 3. år i træk og fik *Frem's* navn indgraveret for 2. gang i den nye ynglingepokal ved at besejre *FB* med 6-1 i en jævn god finalekamp, hvor vi, uden at underkende *FB's* ynglinge, savnede modstand.

Den helt store indsats blev gjort i de indledende kampe, hvor ynglingerækkens bedste hold blev lagt ned på stribe. På vej til finalen blev der opnået følgende sejre over *KFUM* 2-1, *Mariendal* 6-1, *Brønshøj* (turneringsvinder) 3-1, *AB* 3-2 og over *KB*, efter omkamp (2-2),

2-0. Som det fremgår af resultaterne, blev alle de stærkeste hold ryddet af vejen inden finalen.

Årets pokal-sejr er en af de smukkeste, der er blevet opnået gennem årene af vore ynglinge.

Taksten plejer at være en eller to svære kampe, men som det fremgår af resultaterne var alle de bedste hold kommet i samme pulje. Vi ønsker vore ynglinge hjertelig til lykke med den smukke pokal-sejr.

I juniorfinalen var der lagt op til den helt store kamp. Idet turneringens nr. 1 og 2 mødtes – de to absolut bedste hold – *KB* og *Frem* – men som det så ofte går, når forventningerne er størst, blev spillet ikke af den kvalitet, som vi havde lov at forvente.

Der var fart og tempo over finalen fra først til sidst, men op-

dækningen var så tæt fra begge sider, at det offensive spil blev kvalt. Søndagen før mødte vi *KB* i den ordinære turnering, resultatet blev 2-2 efter en forrygende dejlig kamp med masser af god fodbold. Fejlen var blot, at vi kendte hinanden for godt.

KB vandt fortjent 1. halvleg 1-0, hvor de scorede et ypperligt mål. Efter pausen overtog vi spillet, og da *KB* var så uheldig at få en spiller skadet, kom der gang i scoringen. Vi vandt fortjent kampen 3-1 – det 3. mål var en perle, idet venstre wing *Dennis* i fuldt løb hel-flugtede en centring fra højre wing i mål.

Ved en god holdindsats blev 1. junior fortjent årets pokalvinder.

Til lykke!

Moss.

Se, det var tider, kære venner!

Vi har fundet et billede frem, som måske kan anspore alle vore unge, der er i besiddelse af ambitioner, hvad fodboldspillet angår. Det stammer fra en landskamp mod Sverige i Idrætsparken. Den fandt sted d. 19.-10.-1941, og det kan nævnes, at vi den gang faktisk dannede stammen på landsholdet. Kik rigtigt på billedet. Jo, det er rigtigt. Ikke mindre end fem Fremmere kan I genkende. Det er Sv. Frederiksen, Valther Christensen, Egon Sørensen, Johannes Pløger og Helmuth Søbirk.

Værsgo, alle I unge. Lad os ikke have bragt dette billede for-gæves. De fleste af jer har talentet og evnerne. Lad nu jeres træningsenergi og flid gøre resten. I har alle muligheder for at dygtiggøre jer. Frem har en stab af dygtige trænere og instruktører, der står til jeres rådighed. Det står kun til jer selv, hvor langt I vil nå. Muligheder er der nok af, om bare I er i besiddelse af den rette Fremmerånd. Kæmpe og sejr! Be.

Glemte sager

Opsynsmand Kai Nielsen har henvendt sig til os og beklaget sig over vore drenges store glemsomhed. Det er utroligt, hvad han i sæsonens løb har fundet om morgenen i omklædningsrummene. *Et ur, to vindjakker, undertrøjer, underbenklæder, skjorter, strømper, huer og meget andet.*

Nu giver opsynsmand Nielsen alle de glemsomme unge en mulighed for at afhente deres glemte sager. Det kan ske alle hverdage mellem 8 og 17 og eventuelt søndag formiddag. Men det skal ske inden 1. december. Efter denne dato vil hittegodset blive givet væk på en eller anden måde. Be.

absolut
 ABSALON
når forsikring skal tegnes

En „Læge” og en „Civilingeniør” snakker om fremtid

Som omtalt andet sted i medlemsbladet havde vi i år to af vore ungdomshold i den københavnske pokalfinale. Det var 1. junior og 1. ynglinge, og de gjorde begge deres skyldighed med at vinde deres kampe.

Efter juniorkampen var jeg en tur oppe i omklædningsrummet for at lykønske de glade vindere. Og henne i det ene hjørne af omklædningsrummet kom jeg i snak med to af de unge spillere. Det var *Bent Hougaard* og *Klaus Dejgaard*. Begge er 16 år og begge gamle, garvede Frem'ere, hvis man kan bruge et sådant udtryk om unge mennesker, der først for nylig har fået adgang til film, som af Statens filmcensur er forbudt for børn.

– Først et til lykke med sejren!

– Tak!

– Finalen blev vist ikke så god som ventet?

Klaus: – Nej, vi var så trykket af nerver. Det var også sådan en underlig fornemmelse at spille på landets fornemste bane.

Bent: – Jeg tror også, at forventningerne var blevet sat for højt. Det er ligesom at de almindeligheder som andre spillere godt må lave på banen, dem må vi ikke lave.

Klaus: – Ja, lige fra vi var »putter« er der blevet fortalt os, at vi var så og så store talenter. Det er nogle gange lidt svært at leve op til dette.

– Hvem har stået for jeres fodboldopdragelse?

Bent: – *Willy Scheel*, vor nuværende træner, har betydet umådeligt meget for os.

Klaus: – Men ret naturligt tror jeg, at vi lærte mest hos *Erik Hansen* og *Svend Pedersen* som lille-

putter. Men jeg kan roligt sige på hele holdets vegne, at vi er meget glade for *Willy Scheel*.

Bent: – Der er det gode ved ham, at han kort og godt siger til os om vi har spillet godt eller skidt. Vi får klar besked uden så mange omsvøb.

– Hvilke spillere har I som forbillede?

Bent: – *Benny Madsen* spiller vældig godt. Bare man kunne spil-

le halfback ligesom ham. Nu håber jeg, at han er blevet fast mand på 1. holdet.

Klaus: – For mig er det *John Hansen*. Ih, sikken nogle »baller« han kan spille.

– Følger I ofte 1. holdets kampe i Idrætsparken.

Bent: – Ja, hele holdet mødes inde i »parken« på vores stampladser til hver eneste kamp.

Klaus: – Men det er ikke altid

Siddende Klaus Dejgaard og stående Bent Hougaard.

der er så meget at glæde sig over. Jeg kan mange gange have mit hus med at forsvare de blå-røde farver ovre på *Metropolitanskolen*, hvor jeg går i 1. G. Jeg er eneste Frem-er på hele skolen. Alle de andre er enten *KB'ere* eller *AB'ere*, men sådan en sejr som i dag giver mig gode kort på hånden til en mægtig omgang »gas« med de andre.

Bent: - Hjemme hos os i gården er vi enten *KB'ere* eller *Frem-*

ere. Andre klubber eksisterer øjensynligt ikke.

- Og hvorledes så med fremtiden uden for fodbolden?

Klaus: - Jeg vil være læge. Det studium har altid været mit højeste ønske.

Bent: - Jeg vil tage studentereksamen og så håbe på at komme ind på Polyteknisk læreanstalt. Det har altid været min drøm at blive civilingeniør.

- Hvad så med fodbolden?

Begge i kor: - Jamen, det skal der også blive tid til. Vi ville slet ikke kunne undvære vort dejlige kammeratskab ude på Frem.

Og så afbrydes vort lille improviserede samtale lidt brat, idet *Mossfeldt* og *Willy Scheel* skynder på drengene, som sammen med deres kammerater skal ind til byen til alle tiders Tivolitur.

Bjørk-

Cencureret kritik

I dag ved alle hvad »de blindes asyl« er. Og *Skousen* ved, hvordan et par sportsjournalister »takker« for respektløs kritik. Må jeg som min personlige opfattelse gøre gældende, at jeg ikke bryder mig om udtrykket »de blindes asyl« læst på tryk. Dels fordi den blanding af jargon og charme, hvormed ordet bruges i daglig tale ganske har forandret sin mening, når det iblandes tryksværet. Og ikke mindst fordi det nedsættende, der findes i udtrykket, har sin rod i handicappede mennesker. Hvilket *Skousen* vist er den første til at indrømme.

Men under den hidsige debat i bladene er der dukket nogle ikke uinteressante synspunkter frem. Som argument mod *Skousens* kritik blev fremført, at netop han, som medlem af *DBU's* bestyrelse, skulle være den sidste til at kritisere *UK's* dispositioner. *UK* vælges jo som bekendt af *DBU's* bestyrelse. Og når man slår udtagelseskomiteen for munden, så rammer man sig selv. Men denne opfattelse

må vist bero på en misforståelse. Fordi *Skousen*, som *DBU*-mand har været med til at vælge et udvalg, er han vel ikke af den grund forpligtiget til at være en dikkende lammehale til dette udvalgs dispositioner. Ligesom han vel heller ikke af den grund er gået frivilligt ind i en kritikens kasteration.

Men inden for egne vægge kan vi såmænd også godt møde dette syn på cencureret kritik. Da jeg en gang her i sommer tillod mig nogle kritiske bemærkninger om 1. holdets tur til Nykøbing F., fik jeg diskret et lille puf i siden med bemærkning om, at kritik fra et spilleudvalgsmedlem om bestyrelsen var upassende. For, herregud, vi skal jo ikke kritisere hinanden, vel? Til dette må jeg kun sige, at jeg på ingen måde føler mig forpligtiget over for bestyrelsens dispositioner. Ligesom det er mit indtryk, at bestyrelsen gerne vil have sig frabedt at stå som garant for spilleudvalgets afgørelser. Jeg erindrings i hvert fald endnu, med en

vis gysen nogle bevægede dage omkring »en ældre, veltjent spillers« come back til 1. holdet.

Til gengæld erkender jeg fuldt ud solidariteten over for de mennesker, som man sidder i udvalg med. Hvilket ikke er det samme som mundkurv over for de andre udvalg. Og med hensyn til »de blindes asyl«, så er det væsentlige i kritikken, nemlig den almindelige forundring over *UK's* dispositioner, ganske druknet i den hidsige debat. I stedet har man hængt hatten på et ord - som vel kan diskuteres - men som ikke var tænkt som det centrale i udtalelsen. Kritikken af *UK's* arbejde blussede voldsomt op ved *Skousens* offentlige udtalelse.

Men den del af sportspresen, som nu bebrejder ham for denne udtalelse, har vist glemt, at de selv gennem hele sæsonen har båret ved til dette bål. For det er vel ikke sådan, at al kritik udi sportens overdrev udelukkende er forbeholdt *Pegasus' sønner?* *John Bjørklund.*

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris

SPILLERNE FIK HYPNOSE

Mr. Henry Blythe i Gloucester fodboldliga er blevet smidt ud. Skønt han skreg og sparkede, samt stirrede på hele fodboldholdet og dets ledere med hvasse øjne – og udsprede fingre, var der ikke noget at gøre.

Han blev smidt ud, da det gik rivende galt for tredje gang.

Ja, men hvad havde den stakkels mand da gjort?

Ikke andet, end han var blevet ansat i klubben som hjælpetræner, idet han hævdede, at han gennem hypnotisk behandling af spillerne kunne få dem alle til at spille som små engle og lige til landsholdet.

Det kunne han bare ikke!

Den stakkels hypnotisør har 65 år på nakken og store runde øjne på den anden side. Han blev ansat af fodboldklubben i foråret, skønt han ærligt indrømmede, at han ikke havde forstand på fodbold.

Men på hypnose.

Og da holdet i høj grad trængte til lidt medvind, blev han manden, der skulle blæse til.

– Gå ud og vind... vind... vind..., messede Henry Blythe til holdet en halv times tid, før det skulle på banen. Han stirrede spillerne ind i øjnene og bedyrede dem

alle, at de skulle lave ét mål (også målmanden).

Det gjorde de også – næsten.

Tre sejre i træk. Store sejre.

Men så vendte billedet sig. Spillerne begyndte at skyde ved siden af, og målmanden tabte et par ganske ufarlige bolde ind i netmaskerne. Målmanden stod bare og grinte fjollet.

Det gjorde resten af holdet også.

Resultat: Tre nederlag i træk. Store nederlag.

Så blev hypnotisøren fyret på gråt papir.

Nu søger han en ny stilling som fodboldtræner.

Forhåbentlig ikke i Danmark.

To runde fødselsdage

Hjalmar Christoffersen

Der er to runde fødselsdage i december, som vi bør have opmærksomheden henvendt på. Den første en Hjalmar Christoffersen, der d. 1. december fylder 70 år. »Hjalle«, som han kendes bedst ved, var en meget fin venstre half på Frem's første hold. Han debuterede på landsholdet 1912 ved en kamp i Stockholm. Mere blev det desværre ikke til. »Hjalle« blev ramt af en alvorlig sygdom, som medførte, at han aldrig kom til at spille bold mere. Sygdommen medførte lammelse, og dette bandt ham til seng og rullestol. Men derfor svigtede han ikke helt sin sport. Han kommer stadig kørende i stolen til »parken«, når vejret tillader det. Han er en meget velkommen gæst til alle kampene.

Hans gamle kammerater i Frem har ikke glemt »Hjalle«. Ved enhver lejlighed mindes han på en ganske særegen måde. Nu fylder han altså 70 år. Medlemsbladet sender ham de bedste ønsker på denne dag og hans gamle kammerater vil på fødselsdagen besøge ham på Nørre hospital, hvor han bor.

Svend Pedersen

Den anden fødselar er Svend Pedersen. Da vi nu har to af dette navn, trods det, at den ene bruger det bløde *D*, og den anden bruger det hårde *T*, må vi gøre opmærksom på, at det er Lilleputternes træner, det her drejer sig om. Svend fylder d. 6. december 50 år. Det er egentlig ganske utroligt, at denne store glade dreng er så gammel.

Svend Pedersen var i en årrække en af de mange evige 2. holds spillere. Det var på et tidspunkt, da der var meget hård konkurrence til 1. holdet. Svend er et strålende forbillede. Aldrig tabte han modet, fordi han ikke kom med i første række. Han fortsatte ufortrødent, og det på trods af, at andre syntes, at han skulle være belønnet med den helt store anerkendelse. Dette, at blive 1. holdsspiller.

Der er så meget mere grund til at hylde Svend, når der er lejlighed til det, og det gør medlemsbladet på hans 50-årsdag. Vi sender ham hilsen og håndslag og takker ham for det store arbejde, han gør med vore alleryngste aktive spillere. *Be.*

Senior- FEST

En kreds af aktive seniores fra sekundaafdelingen har arrangeret afslutningsfest i klubhuset lørdag den 5. december. Man har de bedste erfaringer, når de unge spillere byder til fest. Så er der mulighed for at komme til at more sig, og det gode kammeratskab kommer rigtig til sin udfoldelse. Det kan derfor anbefales, at melde sig til denne afslutningsfest. Såvidt vides kan passive også deltage.

Vi tager egne madpakker med. Dertil serveres øl, snaps, kaffe og likør. I løbet af aftenen bliver der budt på forskellige forfriskninger. Dans og forskellige små overraskelser vil sætte punktum for aftenen. Prisen er sat til 30 kroner pr. par. Soldater kommer med for halv pris. Anmeldelse om deltagelse i festen kan ske til *Ib Hendriksen*. Helst ikke senere end d. 26. november.